

zaklenil in vzel ključ seboj. En ciborij je bil srebrn in pozlačen, od drugega je pa pustil pokrov v tabernaklju, ker ni imel zanj prave vrednosti. Vlomil je še tudi v nabiralno puščico, kjer pa ni bilo veliko.

Soseda zabodel smrtno z nožem. Valentin Primožič, posestnik v Koprivniku, župnija Žiri ob italijansko-jugoslovanski meji, se je vrnil v noči pijan domov in razsajal. Žena mu je ušla skozi okno, soseda Veronika Filipič, ki je bila pri Primožičevi ženi, mu je šla odpirat. Razljuteni mož je vprašal po ženi in ker te ni dobil, se je lotil dejansko sosede. Preplašena ženska je zbežala proti hlevu, Primožič je skočil za njo z odprtim nožem in jo smrtno zaklal.

Slovenec okradel splitsko Mater božjo! V noči 26. junija je bil izvršen vlom v frančiškansko cerkev v Dobrem v Splitu. Vlomilec je opleni kip Matere božje, ki je bil poln raznega zlatega nakita in sta sloveči radi dragocenosti Jezuščkova in Marijina krona iz l. 1774. V kronah je 15 briljantov, 31 dijamantov, 150 velikih biserov in 45 raznih dragocenih kamnov. Pravi kroni so previdni frančiškani skrbno hranili in sta bili kroni na glavi Marijinega in Jezuščkovega kipa spretni in ničvredni ponaredbi. Kot vlomilca in tatu Mariji podarjenih dragocenosti so vtaknili pod ključ 51letnega Janka Klemenčiča, rodom iz okolice Jesenic. J. Klemenčič je bival v Splitu nad tri leta, je bil prvotno vratar v hotelu in sedaj pa uslužben pri kinopodjetju ter na dobrem glasu. Prijeti je pod težo dokazov priznal zločin.

Slovenska Krajina.

Črenšovci. Pred več leti, ko je bil pri nas še naš dober kaplan g. Meško, so pobiralj po naši fari prispevke za spomenik v vojni padlim rojakom. Nabralo se je takrat precej denarja. Če bi ostal g. Meško pri nas, bi že gotovo imeli primeren spomenik. Že več let je preteklo, a

v morje in so zgledali, kakor bi se podili pred nami v igračkanju ogromni ter strašni netopirji. V čisti vodi smo zamogli slediti vsem posameznostim res čudnega ter nekako ponorelega skakanja ter pokanja po morju. Naenkrat se je spustilo vseh sedem velikanov kar naravnost za nekakim skupnim ciljem, zopet so se zaokrenili v krog in njih stranske plavute so kakor človek visoko zaštrlele iznad gladine.

Morski vrag, je razlagal g. kapitan, je v daljnem sorodstvu z morskim volkom. V Mehikanskem morju mu pravijo manta. Iskalci biserov se ga bojijo bolj nego kateregakoli drugega morskega strašila. V občem je razširjena vera, da lahko objamejo te živali človeka s svojimi mogočnimi ter jadrju podobnimi ploskvami. Na ta način povito človeško žrtev počasi požrejo.

Znanstveniki so glede morskega zlodeja povsem drugega mnenja. Pošast ima radi tega papagaju podoben kljun, da odpira z njim ostrige, morske polže ter školjke in da o kakem ljudozrstvu ni niti govora. Vsi, ki so imeli posla s pošastjo, so si edini v tem, da je harpunirani in od človeka napadeni morski hudič v obrambnem bo-

ROMARSKI VLAK IZ SAVINJSKE DOLINE K MARIJI BISTRICI DNE 27. IN 28. AVG. JE ZAGOTOVLJEN!

Priglašenih je že nad 300. Kdor se želi udeležiti, se še lahko priklasi do 15. avgusta pri domačem župnem uradu, oziroma pri kapucinih v Celju. Vlak bo vozil iz Velenja okoli 6. ure zjutraj v ponedeljek dne 27. avgusta in bo na vseh postajah do Celja in potem naprej na Šmarja pri Jelšah sprejemal romarje. Cena 45 Din tja in nazaj. Natančnejši spored vožnje pride v prihodnji številki »Slovenskega gospodarja«. — P. Ladislav Hazemall, prireditelj romanja.

o spomeniku več nihče ne govori. Svoji padlih vojakov zelo želijo, da bi se spomenik postavil, saj so v ta namen darovali lepe svote.

Črenšovci. Prosvedno društvo je začelo delovati. Dobilo je po dolgem času nazaj vse zaplenjene stvari. Tudi knjižnica je začela poslovati v Našem domu, kjer se izposojujejo knjige vsako nedeljo med sv. mašama. — V Muri na Srednji Bistrici se je hotela utopiti neka mladenka iz turniške fare. Fantje so jo rešili in občina jo je spravila domov. Kaj se je dekletu zamerilo na tem svetu, ne vemo. — Tudi v Dolnji Bistrici niso dobili zemlje, podarjene od grofice, najbolj potrebni. Sirota s sedmimi otroci ni dobila zemlje, sirota s tremi otroci, ki nima nič lastne zemlje, tudi ni dobila zemlje. Dobili so jo taki, ki imajo lastno zemljo in je niso tako nujno potrebni, kar morajo sami priznati. Tudi v drugih vaseh ni nič boljše, kakor smo že zadnjič poročali v našem listu.

Črenšovci. V nedeljo 29. julija sta se v naši cerkvi poročila gđe. Sabo Irena in g. Krajčič Ludvik, gozdar, oba iz Gornje Bistrice. Nevesta je iz daleč znane Sabove družine, ki imajo že dolgo let gostilno. Novoporočencema v zakonskem življenju obilo božjega blagoslova!

Sobota. Tudi pri nas smo videli pobegle pristane Hitlerja. Precej jih je prišlo čez mejo in prigrala jih je naša obmejna straža v Soboto. V civilu so bili, mlajši ljudje, govorili so tudi slovensko. Dober vtis so naredili na gledalce,

disciplinirano so se vedli, kakor bi bili pod strogo vojaško komando.

Bogojina. Naša Krajina je letos bogata na novih sv. mašah. V nedeljo dne 29. julija smo imeli pri nas novomašniško slovesnost. Novomašnik je bil g. Berden Jožef. Na primiciji smo opazili tudi bivšega profesorja v Soboti g. Milača, ki je veliki ljubitelj in dober poznavalec naše od mnogih prezirane Slovenske Krajine. — Naš rojak g. Maučec Joško je priredil, kakor smo že poročali, novi zemljevid Slovenske Krajine. Danes dodajemo, da stane zemljevid 15 Din in da je zemljevid založil »Klub prekmurskih akademikov«.

Lendava. V sredo dne 1. avgusta zvečer bi bilo v skladišču trgovca g. Stefana Nemethy skoraj prišlo do požara, ki bi napravil več tisoč dinarjev škode. Vnel se je namreč inventar skladišča od dimnika, ki vodi mimo magazina. Toda požar so takoj opazili in ga tudi pogasili, tako da škoda znaša le 500 do 600 D. Škoda je deloma krita z zavarovalnino.

Benica. V ponedeljek dne 30. julija je g. Periču zgorela hiša z gospodarskim poslopjem. Vzrok požara ni znan. Škoda je velika, okrog 30.000 Din, a zavarovalnina majhna. Gasilcem se je posrečilo požar omejiti, sicer bi zgorela tudi sosednja poslopja.

Gomilice. Pretekli teden je pri nas umrl moč, katerega smrt je precej presenetila vse ljudi naše vasi. Umrl je namreč g. Tivadar Matija v zgodnjih mladeniških letih, in sicer nagle smrti. Zadnje čase se je le pritoževal, da ga noge bole, a dobre volje je bil do dneva smrti. Zapustil je mlado ženo in 1 otroka.

Turnišče. V četrtek dne 2. avgusta se je pri nas izvršila izredna predstava. V naš trg so namreč prispeli kozaki in so zvečer izvajali svoj program, ki je bil kaj pester. Čeprav je bil delavnik, so kozaki s svojo dobro reklamo privabili na pozorščie precej ljudi, ki so predstavi z zanimanjem sledili. Kozaki so želi burno odobravanje s ploskanjem.

Turnišče. Dne 15. t. m. bodo turniški gasilci proslavili 15letni jubilej svojega obstoja. Da bo slovesnost tem večja, bodo isti dan župne vaje z dokaj pestrim sporedom.

Turnišče. Večkrat se sliši med našim ljudstvom stavek: »Nesreča nikdar ne počiva!« In to je tudi res. Človek, se niti ne zaveda in je

ju ravno tako nevaren, kakor 10 m dolgi morski volk.

Prikazen skakajočih morskih bognasvaruj smo filmali ter smo jih obšli v velikem polukrogu. Živali se niso prav nič zmenile za jahto in so mirno nadaljevale svojo igro do solnčnega zatonu.

Po srečanju z morskimi vragovi je sledila mirna noč. Drugi dan smo pluli mimo Alijoskal, katere je zaznamoval na pomorskem zemljevidu po razlagi g. kapitana kapitan Markvina na vožnji proti Filipinskim otokom. Leta 1915 so štrlele tukaj visoko nad morjem v višine 4 skale, mi smo jih videli na naši vožnji samo 3.

Od omenjenih skal smo brzeli proti Revilla-Gigedo otočju, ki obstoji iz 4 otokov. V morju ob teh otokih smo videli bogznaj koliko že opisanih morskih velikanov, orjaške polipe s po več metrov dolgimi ovijalkami ali rokami, morske volkove, leteče ribe in manjših rib toliko neznanih vrst, da tolikim in tolikim niti g. kapitan ni znal pravih imen.

no je zbrala gradbena družba 7 milijonov funtov, kolikor je stal kanal. Kopali so prekop 7 let. Proračun 7 milijonov je bil prekoračen za 8 milijonov. Po omenjenem prekopu prepepljejo na leto raznega blaga za 100 milijonov funtov. Kanal je zgrajen za ladje do 15 tisoč ton.

Prva ognjena ladja (na paro) se je pojavila pred 200 leti ob izlivu angleške reke Temze v morje.

Statistika uč. da imajo v Londonu deklina za 10% več izgleda na možitev, kakor pa mladi ženski spol v drugih delih sveta.

že v nesreči. Tako se je zgodilo tudi pri nas nekemu mlademu fantu oziroma gospodu ob priliki mlatitve. V ponedeljek dne 30. julija, v zgodnjih jutranjih urah je »mašina« mlatil pri g. Zdravcu. Pri mlatitvi je pomagal tudi že prej omenjeni fant. Toda njegova pomoč je bila le kratkotrajna; kajti ko je nesel na podstrešje prvo vrečo, je padel z vrha stopnic v priklet ter se onesvestil. V nezavesti je ležal skoraj tričetrt ure in le po prizadevanju in pomoči dveh študentov je zopet prišel k polni zavesti. Sreča v nesreči je bila, da si ni ničesar polomil, temveč se je samo hudo potolkel na glavi in levi roki, katere še sedaj ne more dvigati.

Renkovci. Zadnje dni preteklega tedna se je pri nas zgodila občutna nesreča še precej mlademu možu in sicer g. Magdiču. G. Magdič je namreč z drugimi ljudmi kopal kamen. Ko so že dosti skopali, so napravili večjo votlino, ki pa se je kmalu zrušila in bi skoraj zahtevala človeško žrtev, a k sreči smrtne žrtve ni bilo, temveč je kamen pokopal Magdiča in mu polomil rebra. G. Magdič leži v bolnici v gipsu. Mlademu možu želimo, da se kmalu zdrav vrne k domačim!

Romarji so odšli iz naše Krajine 1. avgusta k Mariji Bistriški (k Majkovi boži) in v Čakovec. Naši ljudje zelo radi romajo, in sicer skoraj vedno peš tudi v zelo oddaljena božja pota. Dne 11. avgusta bo šla zopet ena skupina romarjev na Sladko goro in k Sv. Roku v Šmarju pri Jelšah. Grejo tja in nazaj peš. Romarji se zberejo dne 11. avgusta ob štirih zjutraj na

Srednji Bistriči, kjer bo po možnosti sv. maša, če ne, pa bomo pri sv. maši v Ljutomeru. Pridite stari in mladi, da počastimo Marijo na Sladki gori in na Pljuški gori, kjer bomo dne 15. avgusta. Roma: je traja šest dni.

Dne 12. avgusta bo 15 let, ko so zasedle jugoslovanske čete našo Krajino. Zasedba se je izvršila brez prelivanja krvi. Vojaška oblast je postopala zelo obzirno z madžarskimi vojaki, ki so »čuvali« našo Krajino. Zgodilo se je na primer to: V Krogu pri Soboti so bili v šoli nastanjeni madžarski vojaki. Bilo jih okrog 7 ali 8 mož. Vsak dan so hodili po vaseh in se oglaševali pri županjih. Nikdar ni znil kateri vojak niti besedice slovenski. Naš jezik jim je bil tuj. Jugoslovanska konjenica je pa prišla tudi v Krog in se je tam nastanila. Ko so zvedeli, da so v šoli Madžari, je šel neki jugoslovanski oficir z nekaj vojaki do šole in sporočil trepetajočim Madžarom, da naj pridejo ven. Prišel je njihov vodja-narednik. Pozdravil je prišlece in začel govoriti popolnoma dobro v slovenskem jeziku. Srečo je imel, da so ga vzeli v varstvo jugoslovanski vojaki, drugače bi ga naši ljudje bili nabili, ko jih je imel tako dolgo za norce. Občina je morala dati madžarskim vojakom na razpolago dva voza in naredniku so pustili naši vojaki celo revolver. Naši ljudje so se čudili obzirnosti jugoslovanskih vojakov, kajti kaj takega niso bili vajeni, in govorili so: »Če bi dobili Madžari v kakem kraju tako pešičico jugoslovanskih vojakov, bi jih gotovo takoj postrelili.«

„Maribor“ vabi v Maribor za dne 7. in 8. septembra.

Polovična vožnja na Maribor od 4. do 12. septembra 1934 za vsak vlak.

Za začetek proslave svojega 10letnega delovanja priredi slovensko pevsko društvo »Maribor« v dneh 7. in 8. sept. t. l. sledeče prireditve: Dne 7. septembra zvečer ob 8. uri v dvorani »Union« oratorij »Mesija«. Sodelujejo solisti, združeni zbori, vojaška in mariborska mestna godba. — Dne 8. septembra dopoldne ob 9. uri zborna petje na Glavnem trgu »Maribora«, popoldne ob štiri

ponovitve oratorija »Mesija« v Mariboru.

Vse, ki pridejo v dneh 7. in 8. sept. t. l. v Maribor, vabimo, da se udeležijo naše proslave ter se poslužijo v ta namen polovične vožnje.

Vsakdo, ki se hoče poslužiti polovične vožnje, se mora ravnati po sledečih navodilih:

1. Na postaji, kjer vstopi, naj kupi celo karto za Maribor. To karto da žigosati kar tam na postaji in zahteva legi-

timacijo za 5 Din, ker gre na proslavo »Maribora« v Maribor.

2. Na legitimacijo, ki jo je kupil za 5 Din, skupaj s karto, se podpiše.

3. V Mariboru ne sme niti legitimacije niti vozne karte oddati, ker se z njo domov zastonj pelje.

4. V Mariboru si mora preskrbeti potrdilo, da se je res udeležil prireditve »Maribora«. To potrdilo se bo za odškodnino 2 Din oddajalo tekom tedna v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila na Koroški cesti 5 in na Aleksandrovi cesti 6, na dan 8. septembra pa kar na postajah pred odhodom vlakov.

5. Železniško legitimacijo za 5 Din mora tudi v Mariboru na postaji dati žigosati, predno se odpelje domov.

Vsi, ki imate v načrtu te dni v Maribor, si izrežite ta navodila in shranite k denarju, da boste pravilno ravnali.

Pozor še na sledeče:

1. Ker morajo na postaji vsakemu posebej izstaviti karto in legitimacijo ter z njo napisati številko, zato pridite pravočasno na kolodvor. Kjer je mogoče, imejte reditelja, ki pomaga!

2. Ker bi se znalo zgoditi, da bi kateri postaji legitimacij zmanjkalo, nam na spodnji naslov naši prijatelji, posebno gg. župniki in kaplani, ki bodo organizirali v teh dneh ljudstvo za Maribor, vsaj do 27. avgusta približno javite, koliko jih pride z dotične postaje. To potrebujemo tudi zaradi tega, da pripravimo dovolj vagonov za proge. Tozadene prijavnice pole dobite. Ako nam bote pravočasno in točno javili, nam bo mogoče ustreči.

Pripravljajni odbor »Maribora« v Mariboru.

Pri pokvarjenem želodcu, plinih v črevesju, slabem okusu v ustih, čelnem glavobolu, mrzlici, zapeki, bljuvanju ali driski učinkuje že kozarec naravne »Franz Josefove« grenčice sigurno, naglo in prijetno. Znameniti zdravniki za želodec izpričujejo, da se izkaže uporaba »Franz Josefove« vode kot prava blagodat za po jedi in pijači preobložena prebavila. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specijalnih trgovinah.

Kolesce navadne žepne ure

se obrne ali tika petkrat v 1 sekundi, 300-krat v eni minuti, 19-tisočkrat v eni uri, 432 tisočkrat dnevno, ter 157.680.000krat na leto. Pri tej statistiki je zelo umesten opomin, naj bi navijali ure zjutraj, ker večina ljudi vstaja ob določeni jutrajni uri — k počitku pa lega neredno.

Največji zvon

poseda Moskva in tehta ta velikan cele 202 toni.

Dokazano je,

da živi danes nad 1 milijon sladkorno bolnih, ki bi že bili davno pomrli, ako bi se ne bila posrečila iznajdba zdravila proti sladkorni bo-

V Revilla skupini smo obiskali otoka Clarion in Socorro. Slednji je vreden posebnega omenka, ker smo tukaj filmali lov na velikanske morske želve. Ko smo se bližali otoku, smo zagledali dve v morju plavajoči orjaški želvi. Kapitan je pričel z razlago, da mu je dobro znano, kako mu je pripovedoval pred kratkim tovariš o tem kraju, kjer so srečali toliko v morju plavajočih želv, da so ovirale težak tovorni parnik pri vožnji.

Povest o tako ogromnih množinah želv je vzbudila v želodecih vseh preiskušanih pomorščakov poželjenje po želvini pečenki, ki baje diši ter tekne na odprtem morju uprav izborno.

Jahta se je ustavila pred otokom. V čoln sem moral radi telesne moči poleg fotografa in Jack Stackletona jaz, čeravno mi je bil lov na morske želve — španska vas. Znano mi je bilo iz knjig, da želve ob obali streljajo, harpunirajo, na morju speče obračajo na hrbte, jih pograbiijo za zadnje noge in potegnejo v čolne, če niso pretežke. Pri spominu na moje znanje o želvah mi je bilo takoj jasno, da so me pozvali na boj s to morskoprakaznijo radi tega, da bi jo s krepkimi rokami obrnil na hrbet in jo obdržal za zadnje noge. Vse mo-

je teoretično znanje o želvah je v praksi bilo nekoliko drugačno.

Kakor sem omenil zgoraj, smo zagledali že z jahte dve prav veliki želvi, ki sta počasi plavali proti otoku. Ti dve smo dohiteli v čolnu in ugotovili, da se tiščata ena druge. Ako bi zagrabil eno, bo ušla druga. Je bilo treba zagrabit obe nankrat, za kar bi bil potreben še tretji korenjak, katerega nismo imeli v čolnu na razpolago. Čeravno smo že bili precej proč od jahte, so spremeljali vsi na ladji naš lov z dušo in telesom. Vsak je kričal v nas kako drugo povelje. Želvi se nista niti zmenili za naš čoln in ne za vik ter krik z jahte. Z Jackom Stackletonom sva izmenjala par besed, ko smo bili že malodane tik želv. Jack je pognal z ameriškansko spretnostjo s čolna laso, ki se je zadržnil želvi krog vratu, drugo sem pograbil jaz iz čolna z vso močjo za eno zadnjo nogo. Komaj sta se začutili želvi v tuji oblasti, sta pri vsej navidezni lenobi z enim silovitim sunkom potegnili naprej. Suneč je bil tako močan, da se je čoln z glasnim štrbunkom prekucnil in smo popadali vsi v vodo. Z ladje so mi udarile na uho kletvice in krohot posmeha. Nekaj krep-